

си направимъ една колибка, въ която да живѣемъ. Мала хубаво мѣсто! Каква райска тишина! цѣль день не е чутъ нищо друго освѣнь пѣяніето и чуроликанието на птичкытъ. Я гледай пакъ какъ сж увыенжли клоніето съ рожбж, токо речи че можемъ всякога да бждемъ сыти. Ето имамы и изворъ близу ще си піемы всякога прѣснж и студенж водицж. А какво казвате за онова во ливадытъ толкозь хубаво цвѣтіе? струвамы ся да го нѣма нійдѣ!

Слѣдъ това Райко тръгна изъ горж-тж да разгледа, гдѣ бы намѣрилъ по-сгодно мѣсто за колибж. Не ся минж много, ето, за голѣмж радость на тѣзи страдалцы, сполѣте Райко една пещерж, която бѣше толкозь голѣма, колкото да побере тѣзи малкж челядь. Зарадванъ и прѣрадванъ повикиж Ангелинж, която на часътъ долѣтъ, и като ся увѣри, че тази пещера може да имъ послужи за прибѣжище, завтекохж ся наедно къмъ майкж си, Мале! извикахж и двамата радостно; намѣрихы си бжщицж дѣто да живѣемъ!